

година умрѣлъ, поради своя развратъ, отъ отвратителна болестъ.

3. СПАРТАКЪ, ВОДАЧЪ НА РОБЫ ТЪ.

1. Робы.

Голѣмо множество робы имало въ Римъ, въ Италія, въ цѣлъ свѣтъ; военноплѣнены тѣ, особенно отъ варварски народы: Африканцы, Галлы, Германцы, Оракійцы, обръщали ги въ робы и ги продавали; сички тѣ дѣца на робы тѣ и на робыни тѣ оставали си и тѣ въ робство. Робы тѣ вършяли сѣкаква работа: тѣ были обязаны да обработватъ нивья та и да вършѣтъ кѣшни тѣ работы; нѣкои си отъ тѣхъ, особито Гърцы тѣ, предавали науки, ставали учители и възпитатели, или были писачи и четцы. Часто са случавало, да имъ даватъ свобода за вѣрна та имъ служба. Богатый Римлянинъ ималъ нѣкога стотины робы, съ помощъ та на които обръщаль си работы тѣ въ имоты тѣ си.

Освень туй, правяли робы тѣ гладіаторы или побойници; тѣзи побойници, въ време то на общественны тѣ римски веселбы, бияли са помежду-си на смъртъ. Като навикнѣли на кървавы сраженія, Римляны тѣ искали и кървавы зрѣлища. Подъ открыто небе, устроявали голѣмы кръглы театры; на срѣда та имъ са нахождало мѣсто насыпано съ пѣсѣкъ, „арена“, дѣто робы тѣ-гладіаторы са сразявали съ разны орѣжія. Поваленый тѣ на земя та гладіаторъ обръщаль умолителенъ погледъ къмъ народа и споредъ воля та на народа го смилѣвали или го добивали на мѣсто то. Кога единъ богатъ или знатенъ человекъ желаялъ да угоди на народа, — той накупувалъ чета робы-гладіаторы и ги накарвалъ да са бѣжтъ на театра.

2. Война та на робы тѣ.

Наскоро слѣдъ Суллова та смъртъ, въ школа та на борцы тѣ въ Капуа, подигнѣлъ са Оракіецъ тѣ *Спар-*